

Natal. Com. d. Herodot. 4. n. 4. Chartar. pag. 275. Alex. Neapol. 3. cap. 12. & 5. cap. 8. & Sil. Italic. certamen figit lib. 3. à v. 322.

Hinc qui stagna colunt Tritonidos alta paludis,

Sil. Ital. Quà virgo (ut fama est) bellatrix edita lymphis, &c.

De fonte Tritonide, Pausan. cap. 258. Ibi quotannis nundinè in honorem Minervæ cujus natale celebrabant certamine camelorum Segarenfes: id est, cursu, quoniam apud illos velocissimi sunt. Ælian. 12. Hist. Animal. cap. 34.

Certamen Camelorum

16 Cassander ut frueretur Macedoniæ regno Roxanem, cujus filium ex Alexandro Magno rivalem formidabat, interfecit. Diar. Græc. Luit illa ambitionis & parricidij pœnas; etenim Alexandro fato functo, ex quo ferebat in utero, quapropter à Macedonibus eximie colebatur; amulationis instinctu (ait Plutarch. in Alexandr.) statim cum sorore fectis litteris evocavit, ambasque occidit, & earum cadavera in puteum abiecit, atque obruit, conscio & adjuvante Perdica: eò quòd inter Duces, de successore regni agentes decreverat, Roxanes expectari partum, cui proxima. Justin. lib. 8. Curt. 10. cap. 6. & 7. Nonnius, Tabul. 35. & Pausan. cap. 287.

Nex Roxanes.

Sacra Ictho ni.

Eneph.

Imago.

17 Tertià Mechir apud Ægyptios sacra Icthoni (apud Græcos Veneris signum, apud Syros Dagonis, seu Altaris) qui Porta vita, ut dicemus, Isagog. Februar. n. 6. & die 21. n. 21. Alio nomine Eneph, de quo pridie, n. 17. & 11. April. n. 8. Signabatur regio sceptro, in oculi forma effigiato; quia divini solis potestas universi mundi machinam solo oculorum intuitu pervidet, animat, fovet, conservat. Kircher. in Templ. Israc. Syntagm. 2. cap. 8. Pier. Valer. 41. cap. 19. Unde Eneph, id est, Unus Deus. Idem Kircher. in Simia Ægypt. Syntagm. 5. cap. 2. Jamblicus de illor. Myster. ait ex Trimegisto: Alium ordinem preponit Deum Eneph Dijs caelestibus tamquam Ducem, quem Intellectum esse intelligentem, atque in se Intelligentias convertentem affirmat. Huic enim unum anteponeit, quod appellat primum exemplar, aut expressionem, aut effigiem, quod etiam Icthon appellat; in quo est primum intelligens & intelligibile primum. Præter hos rerum apparentium officio alij Duces præsumunt, ut Amun, Phta, Osiris. De his dicemus 21. Mart. n. 1.

Harpocrate.

18 Hic Deus juxta Jamblicum ibid. colebatur silentio, qua de causa cultus designatus per Harpocratem puerum, loto infidentem, & digito labra prementem, de

quo suo loc. in ejusque imitationem ficta Dea Amida apud Barbaros, cujus cultus usque in Indiam penetravit, post obcaecatam Feriam: igitur sub nomine Fombi Japonij adorant. Ludov. Guzman, lib. 5. cap. 7. Ex varijs AA. ejus describit imaginem præfatus Kircher. quò dudum in Simia, cap. 3. Amidam seu Fombum dicunt esse substantiam separatam ab omni elementorum compositione (ante omnem creaturam existentem) omnium fontem bonorum. In templis imago habetur facie foeminae, perforatis auribus, super Nympham, seu lotum sedentis, vibrantibus oculis copiam radiorum, quibus illuminata facies; & pectore velis cum brachijs involuto, eò quòd virtutes & perfectiones, quibus constat, cognosci nequeant. Ad latus urna cum lilij, homoque illam genuflexus adorans super rosam, sicut Amida in rosa thronum habet. Cuncti adoratores rosaria (globulos precarios) habent: & per quinque salutationis verba æternam beatitudinem sibi conferendam credunt. Ibid. Guzm.

Amida.

Fombus Dea.

Imago.

DIES IV. JANUAR.

1 Rad. 14. Solis in Capricorno. Felix: Dariofus. In horoscopo hujus qui nati, erunt divites & rerum ministri, sed negligentis, convivijs exultantes. Si accedit Mercurius ad Regum amicitias pervenient. Firmic. Delphin oritur & Fidicula. Plin. lib. 18. cap. 25. & 27. Hyems dimidiata: Aquilones continui: Delphinus cum Cane oritur. Columel. & Ptolom. quos sequitur Henr. Allstedius in Uranometr. De Delphino Manil. lib. 5. à v. 425.

Prid. N.

Delphin.

Cæruleus Ponto cum se Delphinus in astra erigit, & squammam stellis imitantibus exiit; Ambiguus terra partus, pelagoque creatur. Sic venit ex illo quisquis, volitabit in undis, Non onerabit aquas, summisque accumbet in undis, &c.

Manil.

Sphær. Arab. exhibet manum spiculum tenentem. Verbena colligitur Canis ad ortum, dicitur à Plinio, lib. 25. cap. 9. sed totum superstitione, uti videbimus, 11. Febr. n. 10. Colligi (infir) circa Canis ortum debere; ita ut ne Luna aut Sol conspiciat, favis ante & melle terra ad piamentum datis. Circumscriptam ferro effodi sinistra manu, & in sublime tolli. Hec est, quam legatos ferre ad hostes indicavimus lib. 22. cap. 2. Hæc Jovis mensa verritur, domus purgantur, lustrantur. Hæc mensa erat dicata Jovi Dapali,

Verbena.

Jupiter De.

Cui

Cui cubanti in lectulo (ait Arnob. Contr. Gent. lib. 2. cap. 7.) cum Junone & Minerva sedentibus in sellis, septem-viri Epulones sacramentam extruebant in Capitolio, & apparatus convivij splendidum ac magnificum apponebant. De Jove Dapali Cato de Re rustic. diximusque de Lectisternijs in Prolog. Galeat. §. 7. n. 3. & agemus 12. April. & 13. Novembr.

Joatham Regis Juda gesta & optima.

2 Joatham postquam patri successit in regno Judæ (quod à lepra ejus per aliquot annos ministraverat. 2. Paralip. 26. 21.) juxta peritiores Chronologos in anno primo primæ Olympiadis (de quo argumento, 1. Octobr. à n. 10.) coram cunctis ostendit se quam addictus esset legi, ac Numini vero devotus. Regi huic nulla virtus defuit (ait Joseph. 9. Antiq. cap. 11.) erga Deum pio, iusto erga homines. Unde in Ophel (id est, in Sancto-Sanctorum, ut ait hic Hieronym. in Tradition.) murum refecit magnificè, & portam excelsum, sublimissimam edificavit; quam portam Novam ad Meridiem templi, vocat Adrichomius in Hierusal. n. 94. cujus mentio apud Jerem. 26. 10. & 36. 10. Joseph. d. In templo vestibulum refecit & porticus: menium partem labantem restituit, & additis magnis ac firmis turribus communiavit. Ita, sed in templum Domini non est ingressus: cap. 27. 2. territus supplicio patris, sed Numini in excelsis sacrificabat, quia illo tunc permissum. Adolebat incensum in Excelsis. 4. Reg. 15. 35. Alij intelligunt Orientalem portam, quæ in Sacris, Porta Sur, Porta Regis, sive Speciosa dicitur. Briet. Ann. 3280. hancque & non aliam à Joatham, quia collapsa, instauratam, asserit Adrichom. d. n. 108. quæ quidem posterioribus temporibus spontè aperta est, uti dicemus, 8. Septembr. n. 2. Tempus sub hoc coepit prophetare Michæas Morasthites, instillans in Samariam excidium propter vitulos aureos, & in Judam Babylonicam captivitatem, sed redimendam, in quibus vaticinijs perstitit usque in principatum Ezechia, sub quo obiit, ut videbimus, die

Michæas tunc incipit prophetare.

Et Nabum.

15. n. 2. Etiam coepit prophetare Nahum, de tribu Simeon. Comestor in 4. Reg. cap. 24. & Joseph. 9. Antiq. cap. 11. Ex tribu Neptalim, Adrichom. n. 44. & Hieronym. in Loc. Hebr. Præter ea quæ habentur in ejus sacris vaticinijs, quibus perspicuè invehitur in Niniven, 2. 8. & 3. 7. refert Joseph. d. sequentia: De Assyriorum & Ninives subversione hæc verba vaticinans est: Ecce Ninive piscina aquarum fluctuans, ita & populus ejus omnis turbatus & fluctuans fugiet: di-

Excidium Ninives.

centque State, state, eripete aurum, eripite argentum; & nemo volet: malent enim vitam servare, quam facultates. Occupabit enim eos grave disidium & lamentatio, & dissolutio membrorum; & facies eorum præ pavore sicut lurida. Evenerunt autem omnia, quæ de Ninive prædicta sunt, post annum 115. Totum expositio textus sacri, cit. cap. 2. à 8. Comestor ubi dudum infir: Hæc dicit Dominus ad Niniven: Exterminabo te, & nequaquam progredientes de te imperabunt mundo. De eversione finali Ninives, quam prædixit Nahum, ita modus. Palus qua circumdabat eam, supermundavit, facto pariter terremoto, & igne de sublimi misso; de qua inundatione videtur in libro suo scripsisse: quem scripsit post captivitatem decem tribuum sub Ezechia, dum vastaretur terra Juda ab Assyrijs, in quo plenius prophetavit de destructione Assyriorum in consolationem gentis suæ. Quamvis memio libri sui sub Joatham; prius prophetavit, quam scriberet.

4 Seder-Olam, cap. 20. ait, Nahum prophetasse sub Manasse, quadragesimo anno post prædicationem Jonæ. Falluntur: intercesserunt enim inter utrumque plusquam nonaginta anni, ut optime probat Tornieil. Ann. 3321. Post prædicationem Jonæ in mores priscos relapsa est Ninive, & luit pœnas sub Arface & Phul; ut videbimus 15. Jun. à n. 8. Haud de hujusmodi vastatione loquitur Nahum, sed de ultima (prædicta etiam per Tobiam seniore, cap. 14. 6.) contracta per inolita crimina, quæ denuò contraxit, simulatque Phule, Teglatphalasar, & reliquis usque in Asarhaddon, divitijs vitijque restoruit. Sub Joatham prophetavit, sub Ezechia prophetiam scripsit anno 6. postquam in captivitatem perpetuam adductæ sunt decem tribus, vivebatque anno 14. Ezechie, cui prædixit obsidionem Sennacherib, & libertatem insigni miraculo: cap. 2. à v. 13. Vide Hieronym. in Proem. & 1. Decembr. n. 3.

Predicit obsidionem Sennacherib, & libertatem.

5 Anno quo Samariam subegit, & eorum templum destruxit, ut dicemus, 13. Decembr. n. 7. Idumæos, quos tempore Assamonæorum Judæa asidit viderat insolentes, Joannes Hyrcanus cogitavit victore exercitu subjugare. Unde in illos signa movit, expugnatique civitatibus præcipuis, Judæ tribui confinibus (ut notat Adrichom. in Pharan, n. 2. & 61.) Adora & Marissa, compulit, ut circumciderentur, & cunctos ritus Judaicos suscipere: ni extra patrias sedes expulsum iri. Illi amore patriæ admiserunt (ait Joseph. 13. Antiquit. cap. 17.) & reliquam juxta Judaicos ritus vivendi formam.

Hyrcanus Idumæos sub jugatos fecit Judeos.

milam : atque ex eo primum tempore , inter Ju-
deos censerit coepi sunt. Torniellus etiam Ann.
3926. n. 1. Adrichom. in Chronic. 3832. Sa-
lianus, Brietius, & Turfelin. 3926. Gene-
brardusque, 3983. qui addit ex Chronic. Reg.
Israel, secundi templ. firmitatem fidei. Ita (ait)
religionis studiosos reddidit; ut omnium pertinacis-
sime arma caperent Duce Simone ad urbem san-
ctam contra Romanos tuendam. Sic ergo sub-
jugatis nationibus proximis infensis, ne au-
derent tam ipsi, quam alij circumcirca in-
colae, vel recuperare amissa, vel acquire-
re nova; decrevit, societatem & amici-
tiam cum Romanis inire, uti dicitur, 6. Fe-
bruar. n. 7.

Quodnam
Numen Co-
sae

6 In religionem coegit Hyrcanus Idu-
maeos, eo quod neglexissent circumcisi-
onem, cui obnoxij, uti filij Isaac; & idolo-
latrae, adorantes Deum Cosan. Hoc idolum
fuisse Apollinis; astruit Epiphan. 1. Panar.
cap. 20. & Torniell. Ann. 4018. n. 7. avum-
que Herodis Regis hujus Numinis adituum
extitisse. Arbitror tamen Cosan fuisse Co-
mum, vel Bacchum, de quo 18. Septembr.
n. 8. & 5. Novembr. a n. 2. Hujus idoli cura
erat penes familiam Costobarorum, a qua
cultus studiosè custodiebatur; ait Petr. Cu-
naeus, 1. de Hebr. republ. cap. 16. Joseph.
15. Antiq. cap. 11. Costobarus (inquit) unus
inter primates Idumaeorum, penes cujus Majo-
res olim erat sacerdotium Coze Numinis, quod
tunc religiosè ab ea gente colebatur, priusquam
sub Hyrcani principatu Judaicos ritus accipe-
ret, &c.

Christi ge-
sta

7 Ann. 1. praedicationis Christi, ad eum
adducitur a fratre Andrea Petrus, & simul
in discipulatum vocat Philippum; qui ad
Jesum adducit Nathanaelem. Elias Reufner.
in Diar. Ann. 32. Christus vadit in civita-
tem suam Nazareth: ex civibus alij mira-
bantur, alij scandalizabantur: quorum in-
fidelitatem videns, nullum ibi miraculum
fecit, immo illos objurgantem duxerunt in
supercilium montis, ut praecipitent illum,
sed invisibilis factus est: ex Luc. 4. Castell.
Mirum, quod infarcinat Petr. Polo hic, n.
1581. quod implicatorium ac ludicrum si-
ne lectione, nec electione, magna moles,
sed sine molimine; qua de causa usquequa-
què tædet legi, & praè honore etiam tædet
tædere.

Votum pro
salute Prin-
cipis.

8 Romae dies hic etiam Comitialis (de
quo pridie dictum, n. 10.) & simul dies
Aegyptiacus, ater & funestus ob cladem Alien-
sem (de qua 16. Jul.) a qua acceptum ma-
lum omen, & moestitia contracta calamita-
te. At temporis successione candidus dies
propter Votum pro salute Principis. K. V.

Hemelar. Tabul. 46. Cajus, leg. 233. de Verb.
signif. Tertull. de Corona Milit. cap. 12. re-
fert verba voventis. Hunc tibi Jupiter bovem
cornibus auro decoratis vocemus. Pamel. etiam
hic, n. 155. Inter omnia in exterminium
Neronis, in eo cap. 46. refert Sueton. Vo-
torum nuncupatione, magna jam ordinum fre-
quentia; vix reperta Capitolij claves. Populus
choreis, epulis & vino indulgebat. Joan.
Schild. Omnes ordines in Lacum Curium quo-
tamis ex voto pro salute ejus stipem jaciebant:
Sueton. in August. cap. 57. In signum bene-
volentiae & acceptionis regiminis, cun-
ctis clamantibus: De nostris addat tibi Jupi-
ter annos; quia parcent animae fata super-
stiti. Inclyto Senatori Thraesea datum pro-
bro, quod sub Nerone, nunquam pro sa-
lute Principis aut caelesti voce immolasset: Ta-
cit. 16. Annal. cap. 22. Unde dicebantur
Vota publica, ut observat Hemelar. in Nu-
misma. Tabul. 26. 27. & 33. Refert Plin. 10.
Epist. 44. Solemnia vota pro incolumitate tua,
qua publica salus vincitur, & suscipimus, Do-
mine, pariter & solvimus; precati Deos, ut
velint ea semper solvi, semperque signari: in
idemque lenocinium, Epist. 101. inquit: Vo-
ta Domine priorum annorum nuncupata alacres
latique persolvimus, novaque rursus, curante co-
militonum & provincialium pietate, suscipimus:
precati Deos, ut te, remque publicam floren-
tem & incolumem ea benignitate conservarent,
quam super magnas plurimasque virtutes preci-
pua sanctitate consequi Deorum honores meruisti.
Suffragatur Claud. Minos utroque loco, ac-
cinitque Martial. 2. Epigr. 91.

Martial.

Rerum certa salus, terrarum gloria, Caesar,
Sospite quo, magnos credimus esse Deos.

Etiam in Principis obsequium sacra Aes-
culapio, symbolo salutis, pro Augu-
storum sanitate. Hemelar. d. Tabul. 29.
imò excussum Numisma, in quo ipsa
salus stat sacrificantis habitu pro incolu-
mitate Principum. Idem Tabul. 32. De
salute egimus die 1. n. 16. & agemus
saepè.

Aesculapius
cum Salu-
te.

9 Anno Urbis Condit. 666. ut pla-
cet Briet. & Turfelin. hac in die princi-
pium Belli Civilis inter Marium & Sy-
llam, de quo 8. Febr. n. 12. Florus, lib.
3. cap. 21. dicit: Inter Kalendas & Idus
Januarij mensis. In certamen vel occupata
urbe a Mario & sequacibus, excitatus est
Sylla; quia ferunt, per quietem (ait Plu-
tarch. in eo) Sylla apparuisse Deam, sive ca-
Luna est, sive Minerva, sive Bellona. Hanc
itaque imaginatus est in somnijs sibi adstare, atque
fulmen porrigere, nominatimque recensentem sin-
gulos ipsius inimicos: jubere ut eos feriret, illos
an-

Principium
belli civi-
lis.

Somnium
Syllae.

Portenta. autem ictos cecidisse, atque è medio sublato fuisse.
Addit portenta, ignem, nimirum, ex-
citarum in contis signorum militarium, ex-
tinctu difficilem: corvos pullos devoran-
tes, mures templo sacrum aurum corro-
sisse: vocem lugubrem de caelo auditam,
cujus magnitudinem cuncti audientes atto-
niti obstupuerunt. Idem in Mario: Arma
caelestia ab Ortu & Occasu inter se concurrentia.
Bulenger. de Ration. divination. 3. cap. 11. Vi-
sa nocte in caelo lancea ignita, & scuta huc illuc
differrì: deinde concurrere inter se similibus si-
guris & motibus, ut virorum pugnantium: tan-
dem his terga danti bus, illis restantibus in Occa-
sum omnes inclinasse. Idem Ravif. Textor, 7.
Officin. cap. 52. qui addit: Mario Coss. in agro
Mutinensi duo montes inter se concurrerunt, crepitu
maximo assultantes, & inter eos flamma fumoque
exeunte: quo concursu villa omnes elisa sunt.
Sumpsit ex Appian. 1. de Bell. Civil. Cuncta
& regiminis rivalem Sylla superavit fortu-
na, cui omnia tribuit, ita ut exitus vel ipsi
admirationi essent, dicenti ac jaectanti, me-
lius sibi cecidisse, qua subita occasione aggressus,
quam qua meditata consilio. Plutarch. d. Unde
a Bocchio, Symbol. 51. pingitur Pallas ma-
num in auxilium extendens fortunae naufraga-
nti. Sic hac comite turgidus quasi à caelo
faustus. Plin. 2. cap. 54. cujus signum tradi-
tio Jugurthae. Idem 37. cap. 1. In numisma-
te (inquit Dalecamp. hic) aversa parte signatur
Sylla in folio sedens, adstante Boccho in genua pro-
cumbente, Jugurthaque manibus in tergum revin-
ctis, humi abjecto, elato crure dextro. Vid. 8.
Februar. n. 12.

Fortuna
naufraga.

Expediio
Caesaris ad-
versus Pom-
pejum.

Fors Fortu-
na.

pro Fortuna mala, picta sine clavo & gu-
bernaculo, naufragium passà (de quo su-
pra, n. 9. unde etiam, quia fortis in labori-
bus industria Mercurij educitur è pelago,
ut patet apud Achill. Bocch. Symbol. d.) quae
conversa in Nemesim, ex garrula, ut flui-
bunda, levitate pernix & desultoria, caput
fautis virgà comminuens, eisdem quibus
fuerat eblandita ictibus crebris complicatis
in condylos digitis, vulnerabat. Ita Martian.
Capell. 1. Philolog. & Chartar. in Fortun. imag.
pag. 306. Stuck. de Sacrific. Gent. cap. 44.
autumat Fortem, sive malam Fortunam esse Aten
(quae Dæmon) noxas mortalibus immitten-
tem. Alexandr. Neapol. 1. cap. 13. hic Ti-
raquell. à lit. b. Varr. de Ling. Latin. 5. Cicer.
2. de Natur. Deor. & Liv. usquequaque, quos
Marlian. sequitur, cap. 85. & in Epitom. 5.
cap. 13. Hec Mala Fortuna, quae exponitur
Fortis. Constant. & Marf. suffragantur in
illud Ovid. 4. Fastor.

Fortis &
Mala.

Imago.

Ite Deam læti Fortem celebrate Quirites:
In Tiberis ripa munera Regis habet.

Ovid.

11 Alij astruunt Fors Fortunam fuisse For-
tunam Sejam, de qua fuse 1. April. n. 10. Ni-
hil horum sanè, sed felix signatur eventus
vel ex temeritate, uti in Casare praemisi-
mus, vel ex successu inopinato. Claret ex
modo loquendi Terentij, non semel. In Eu-
nuch. Act. 1. scen. 2. v. 54. Forte fortuna af-
fuit. Donat. hic: Id est, bona fortuna. In He-
cyr. Act. 3. scen. 3. v. 26. Fors Fortuna est,
quae te nobis hodie obtulit. Idem exponit: Id est,
subita fortuna. Fortuna in incerto, Fors fortuna in
bono ponitur. Eodem modo Act. 4. scen. 3. v.
4. Denique in Phorm. Act. 5. scen. 6. v. 1.
O Fortuna! O Fors Fortuna, quantis commoditati-
bus! Quam subito! Donat. Aliud fortuna est,
aliud Fors Fortuna: nam Fors Fortuna est, cujus
diem festum colunt, qui sine arte aliqua vivunt.
Rosin. d. Unde Georg. Fabricius in sua Ro-
ma, cap. 9. inquit: Forti Fortuna grates agebant,
quibus aliquid successerat: eo igitur vocabulo signi-
ficatur magna vis fortuna, & incerti casus. Im-
ago ex Pindaro apud Rhodigin. 18. cap. 14.
Ferepola, quippe picta, gestans in capite Po-
lum; atque manu Cornucopiam. Sumpsit
etiam eadem simulacri ornamenta ex Pau-
sania, cap. 140. Vincent. Chartar. pag. 306.
Hæc enim ut patet Fors Fortuna, ut exitus
juxta votum, vel ultra vel contra spem: ju-
re etenim Casar propter inopinatum feli-
cem eventum Fors Fortuna templum dedi-
cavit.

Fortuna
Seja.

Fors Fortu-
nae imago.

12 Inter Græcos quarta cujusvis men-
sis dicata Mercurio (Diar. Grac. Gyrald.
Syntagm. 17. n. 8. Alex. Neap. 3. cap. 18.)
eò

Satira Mer-
curio.

ed quod invenisset Astrologiam, & docuisset cursus siderum, disciplinaeque, maxime erga religionem. Strab. 17. n. 107. Manil. 1. Astron. cap. 1. à v. 30.

Manil. Tu Princeps auctorque sacri Cylenie tanti.
Per te jam caelum in terris, jam sidera nota.

Arbitror ex Aegypti sumptum, nec esse Mercurium Majae gnatum, sed Trismegistum. Eodem die etiam illis solemne Heroibus Indigetibus sacra facere, in apotheci mutatis nominibus (ut apud Romanos, Romuli in Quirinum, Pici in Faunum) Circes in Maricam, Inos in Matutam, Ledae in Nemefim. Tiraquell. in Alex. Neapol. 6. cap. 4. & Natal. Com. tot. lib. 10. Mytholog. Fulgent. Placiad. à lib. 1. Apollodor. lib. 2. atque Hygin. & Palaphat. in Fabul.

Indigetes. 13. Apud Acheos sacra Mercurio Agoro, in luco. K. G. Lucus ex platanis, tanta magnitudine (inquit Pausan. cap. 228.) ut intra cavernas, qui velint, & epulari, & recumbere possint. Fori area magno & late parenti ambitu est. In medio Mercurij Marmoreum Signum cum barba & quadrata basi eminens, modica magnitudine. Cognomen est Agoro (id est, Forensis) proximo loco Oraculum est. Ante Mercurij Signum Vesta: apposta ei plumbo sunt ferruminata aenea lucernule. Qui Deum consulunt, Vestam primum thure incenso placant: deinde oleo infuso lucernas accendunt. Tunc vero in ara dextera parte numinum, patrià nota signatum, dedicant. Ubi, quod ex usu fuerit, interrogant; aurem simulacro admover: inde è foro abiens, manibus aures premit. Ubi è foro excessit, amota manu, quam primum excipit vocem, eam sibi oraculi loco ducit. Etiam referunt Gyrard. Syntagm. 9. n. 13. Natal. Comes, 5. cap. 5. Bulenger. de Oracul. cap. 92.

Mercurius Agoreus. Oraculum. 14. A Laurent. Ramirez de Prado in Pureg. signantur Nuptiae Philippi Amyntae cum Cleopatra, dimissa Olympiade. Fallitur, ut videbimus 25. Novembr. quia factum post victoriam ad Cheronam; ut astruunt Plutarch. in Alexandr. & Nonnius, in Graec. Goltz, Tabul. 30. Causa despectus atque tedium Olympiadis, ed quod foetus Alexandri tribueretur Jovi Hammoni (cujus embolium videbimus, 6. April.) quo post Alexander evanuit. Nam mater ejus Olympias confessa viro suo Philippo, Alexandrum non ex eo se sed ex serpente ingentis magnitudinis concepisse. Denique Philippus, ultimo propè suae vitae tempore, filium suum non esse palam praedicaverat: qua ex causa Olympiadem velut stupri compertam, repudio dimiserat. Justin. Histor. 11. Hinc post Alexandri fatum, ut ait Goltz in Graec. Tabul. 34. excussum

Nuptiae Philippi Amyntae, repudiata Olympiade.

numissima cum effigie foeminae sedentis, quae ingentem serpentem manu tenebat. Interpresque Nonnius ita exponit: Olympiadem hanc puto esse, Alexandri matrem. Qua nocte eum concepit, visa per quietem est cum ingenti serpente volutari. Philippus juxta dormientis Olympiadis corpus conspexit accubantem draconem; quae res amorem, charitatemque ejus erga uxorem vehementer extinxit: adeo ut ejus concubitum frequenter evitaverit; sive venesicia aliqua reformidans, sive illius consuetudinem Deo cuiquam, religione motus, permitteret. Immo cum hac de causa Delphos misisset, responsum illi ab Oraculo, jubere eum Hammoni rem divinam facere, & hunc Deum in primis venerari, ipsumque ex oculis alterum amissurum, quo in draconis forma concubentem Deum cum Olympiade per Januae riam aspexisset. Idem Plutarch. in Alexandr. qui addit: Philippus aliquanto post nuptias tempore, in somnijs sibi visus est, utrum uxoris obsignasse annulo, cui leonis esset insculpta imago. Aristander ariolus, nihil enim dixit, inane obsignari, & parituram filium animosum, leoninoque ingenio praeditum. Jo!

15. Apud Persas celebris dies propter Xerxis assumptionem in regnum, dictus natalis imperij. Diar. Persic. Licet ille minor natu Artemene, primogenito Darij Hytaspis (Artaphernes, utriusque patrius, electus in Judicem, diremit litem) electus in Cyri solium; quia natus ex Dario jam rege & Artemenes prior, sed ex patre fortunae privatae. Justin. d. lib. 2. & Herodot. 7. à n. 1. Sic ille cum Artaxerxe filio usus est, praeterito Dario primogenito, dum in regni societatem assumpsit. Voluit Xerxes praerogativam sibi factam, non tam exemplo, quam lege derivari. Turfell. v. c. ann. 281. Hac die in solium assumptus, cum esset electus, 24. Novembr. sed propter ibi dicenda protracta pompa. Xerxes habebat formam dignam imperio. Unde Herodot. d. num. 46. subdit: Nemo erat qui aut specie, aut magnitudine corporis cum Xerxe posset contendere, tamquam dignior qui illud imperium obtineret. Convivium hac die quotannis instituit, dictum Titan, id est, Cæna perfecta. Alex. Neapolit. 4. cap. 20. Xerxes (ait) diem, qua creatus est Rex, tamquam imperij natalem singulis annis insignem celebravit; qua diademate ornatus, gaudio delibutus, cenam proceribus dabat, cui Titan dixere nomen. Hic Tiraquell. Non Titan, sed Cænam Titanam dici fatagit; quasi cenam plenam & lulentam; in qua solum caput regis ornatur,

Alexander ex dracone

Somnium ejus, & Olympiadis

Xerxes assumptus in thronum

Cena Titanica

tur, proceribusque stenas & munuscula elargitur. Vid. Herodot. lib. 9. n. 60.

Sacra Oromazi.

16. Haud minus celebris inter Aegyptios praesens dies propter Oromazis sacra. Apud Persas Oromasdes, ut notat Plutarch. in Alexandr. Hic Deus dicebatur Bonus; sicut Arimanius, Deus Malus: ex cuius dogmate Manichaei sua deliria fluxere, & de quibus fuisse dicemus, 11. Aprilis 9. Hi Dij, quorum Numina à Zoroastre advecta in Persidem, excogitati ab Aegyptijs, ut astruit Kircher in Simia Aegyptiac. cap. 4. Collocabantur ad latera Mithrae, superioris Numinis inter Persas: Bulenger. 1. de Magia, cap. 6. & Oromazi candidas maetabant victimas, Arimanius vero fulvas. Plutarch. de Isid. & Osirid. quia ille res laetas separabat à moestis, ac à tenebris amoenissimam lucem. Unde ut ait Rhodigin. 7. cap. 14. colebant Oromasim, Mithram & Arimanius (quos Gnostici haeretici vocabant Deum, Mentem & Animam) ed quod Zoroastres constituerit Mithram (de quo late, 19. Decembr. à n. 14.) & duos Deos: Oromazem luci, Arimanius obscuritati similem. Gyrard. Syntagm. 7. à n. 21. Quapropter in Ovo, quod dicebatur Zoroastres, erant interfecta nigra & albæ vigintiquatuor pyramides, quarum figuram videlicet apud Kircher. in Obelisc. Pamphil. lib. 2. cap. 10. & in Barberin. Tom. 3. Oedip. Aegypti. Syntagm. 5. cap. 3. internixtis characteribus Planetarum lingua Coptica; ut pro Saturno Eneph, pro Jove Ithkon, pro Marte Phra, pro Sole Osiris, pro Venere Amum, pro Mercurio Vulcanus, pro Luna

Orum Zoroastres.

Horae.

Ijis. Horas diei ac noctis signatas per nigras & albas pyramides, autumat Pier. Valer. 33. cap. 49. qui nigrae noctis, atque diei albæ Solis sunt filiae. Mithram ignem fuisse, & Oromazem ejus ministrum, qui non alius nisi Zoroastres ex pluribus AA. astruit Bulenger. d. cap. 5.

17. Unde ignis adorationem instituit, quo postulavit absumi, ut contigit; quia fulmine tactus è caelo. Plin. 30. cap. 1. ex Georgio Monacho ibid. Bulenger. Docuit Persas (ait) magiam, quae dicitur Medusa: igitur Persae regnante, ignis in Persis de caelo delapsus est: ex quo ignem alium accendens, & fumum extruens, in eo reposuit, vocavitque templum Ignis immortalis, & constituens viros qui servarent, servarentque ignem, Magos eos appellavit: quos ritus in multa dignatione habentes Persae, colunt ignem. Cedrenus aliter refert causam institutionis, ibid. igitur cum ingens procella orta esset, Perseus preces fudit, subitoque fulmen instar ignei globi delapsum est, cujus casu tempestas sedata.

Zoroastres cur Oromasdes?

Ignis immortalis inter Persas datur Perseo.

Tom. I. Ephem.

Ex eo igne Perseus ignem accendit, & in Regia extruxit igni sacellum, ubi sacerdotes ignem colerent, uti de caelo lapsum. Idem Chronic. Alexandrin. pag. 95. de illis plura, Isagog. Mart. n. 5. Immortalem utique conservarunt, quousque Cosroa tempore, qui pro majestate super thronum habebat igniferum coelum; Heraclius, ut insit Tzetzes, Chiliad. 1. Hist. 66.

Idem Persarum extinxit, quem Persae colebant, E fulmine accensum à Perseo olim. Ritus refert Ctesias in Persicis, & Herodot. lib. 3. n. 7.

18. Uti Oromazem & aversum fratrem ad mythologiam plerique derivant; ad Theologiam applicat Bulenger. d. cap. 6. Illud (inquit) de genio bono & malo deque Dijs averruncis, non Persis singulare, sed genibus penè omnibus commune fuit: ut homini quamprimum natus est, bonum malumque genium, vitae perpetuum comitem, apponerent. Nos ex professo astruximus T. 4. Tam. 5. à 28. Malum genium Arimanius, & Oromasdem bonum genium vocat Diogenes Laert. Proom. in Vit. Philosoph. Elucet ex imagine utriusque apud Georg. Hervvat, in Thesaur. Hieroglyph. cujus interpretationem adoratus est Kircher. in Magia Hieroglyph. Claif. 11. cap. 6. litt. Q. Mars (inquit) supra florem stans, haec scilicet scilicet munitus, flores radices suas in modum cymbae medio firmante. In prima facie figura est Harpocrates, Martio habitu indutus, supra leonem sedens, ad instar cymbae efformatum, flagello & cruce Taurica, cassideque formidabilis. In secunda parte tantumoxphos daemon (id est, figura crucifixi) quaternis alis instructus, in cuius utraque manu baculus, sub pedibus canem, ad cuius caudam stella, & indicat Mercuriale lumen. Sat ergo superstitionum.

Quando extinctus?

Tzetzes.

Genius bonus & malus.

Imago.

Harpocrates.

DIES V. JANUAR.

1. G Rad. 15. Solis in Capricorno, in quo casus Jovis. Dies infausus. Dario. Sagitta occidit vespertino Aegyptijs. Plin. Pes Lucidus Orionis oritur vespere. Alsted. in Uranomeir. Hoc in gradu oritur Cepheus. Firmicus lib. 8. cap. 15. Sub hac constellatione nati summe austeri, & tetrici in tragicis versantes: At si constellatio in occasu, in scopulis morientur, vel torturis peribunt, aut igni traditi. Idem ibid. Fiducula matutino exoritur: tempestas. Columel. & Ptolom. qui addit: Aquila occidit, Delphinus totus emergit, ventorumque fit concursus. Imago Vir ingemulans. Nobis.

E

bi-